

Maa- ja metsätalousministeriö

YHTEISEN KALASTUSPOLITIIKAN VALVONNAN JA TARKASTUSTEN VUOSIKERTOMUS 2025

Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan vuosikertomus 2025, johon sisältyy unionin valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 93 b artiklan mukaiset vähimmäisvaatimukset

Sisällysluettelo

Johdanto.....	3
Vuosi 2025 lyhyesti.....	4
1 Lainsäädäntö	4
1.2 Euroopan unionin lainsäädäntö	4
1.2 Kansalliset säädökset	5
2. Toimintaympäristö	5
2.1 Kalastuksen sijoittuminen ja ajoittuminen vuonna 2025	5
2.2. Purkamisten rakenne ja valvonnallinen merkitys vuonna 2025	7
3. Valvonnan järjestäminen ja toteutus	8
3.1 Riskinarviointi	8
3.2 Valvontaviranomaiset ja vastuunjako	9
3.3 Resurssit.....	10
3.3.1 Kalusto	10
3.3.2 Henkilöstö	10
3.3.3 Koulutus	11
3.4 Hallinnollinen valvonta, ilmoitukset ja rekisterihallinto	11
4. Suoritettu valvonta ja tarkastukset	12
5. Rikkomukset ja vakavat rikkomukset	15
LIITTEET	16

Johdanto

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan mukaan unionilla on yksinomainen toimivalta meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisessä osana yhteistä kalastuspolitiikkaa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhteisestä kalastuspolitiikasta¹, neuvoston kalastuksenvalvonta-asetus² sekä komission antamat säädökset muodostavat pääosan yhteisen kalastuspolitiikan oikeudellisesta kehyksestä ja valvontajärjestelmästä, joiden tavoitteena on ympäristöystävällinen, taloudellisesti elinkelpoinen ja sosiaalisesti vastuullinen kalastus Euroopan unionissa.

Jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisia toimenpiteitä kalakantojen säilyttämiseksi unionin vesillä oman lippunsa alla purjehtiviin kalastusaluksiin sekä alueelleen sijoittuneisiin toimijoihin kohdistuen. Toimenpiteiden on oltava yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisia ja vähintään yhtä tiukkoja kuin unionin oikeuden mukaiset toimenpiteet. Lisäksi jäsenvaltioiden velvollisuutena on varmistaa, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä valvotaan tehokkaasti.

Maa- ja metsätalousministeriö ja Ahvenanmaan maakunnan hallitus vahvistivat maaliskuussa 2021 yhteisen kalastuspolitiikan kansallisen valvontastrategian vuosille 2021–2027. Strategian mukaan valvonnan keskeisenä lähtökohtana on Euroopan unionin lainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano Suomessa. Strategiaa täydentää vuosittainen kansallinen valvonnan suunnitelma, jossa esitetään yksityiskohtainen selvitys riskianalysistä sekä tavoitteiden ja resurssien kohdentamisesta. Vuosisuunnitelma laaditaan neuvoston valvonta-asetuksen 93 a artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon erityisistä tarkastus- ja valvontaohjelmista annettu komission täytäntöönpanopäätös³ (*Specific Control and Inspection Programme, SCIP*).

EU:n keskeisiä kalakantoja ja kalastuksia hallinnoidaan monivuotisilla suunnitelmilla, jotka sisältävät kalakantojen hoitoa koskevia tavoitteita sekä pyyntiä ja pyyntiponnistusta koskevia rajoituksia. Suomen lipun alla purjehtivia kalastusaluksia koskee monivuotinen suunnitelma, joka kattaa Itämeren turskan, silakan ja kilohailin kannat⁴.

Euroopan parlamentin ja neuvoston (EU) 2023/2842⁵ uudistaa ja ajantasaistaa kalastuksenvalvontaa erityisesti digitaalisen raportoinnin, riskiperusteisen valvonnan ja seuraamusjärjestelmän osalta. Muutosasetusta sovelletaan vaiheittain vuodesta 2024 alkaen.

Suomen perustuslain mukaan Ahvenanmaalla on turvattu itsehallinto. Ahvenanmaan itsehallintolain mukaan kalastusta, kalastusalusten rekisteröintiä sekä kalastuselinkeinon ohjaamista koskeva sääntely kuuluu maakunnan lainsäädäntövaltaan. Maakunta vastaa itsenäisesti myös yhteisen kalastuspolitiikan valvonnasta. Ainoastaan Rajavartiolaitoksella on toimivalta valvoa kalastusta sekä Manner-Suomen että Ahvenanmaan merialueilla.

Vuonna 2025 Varsinais-Suomen ELY-keskus ja Ahvenanmaan maakunnan hallitus vastasivat omilla alueillaan kalastuksen valvonnasta ja kiintiöseurannasta. Kaupallista kalastusta merellä valvoivat Varsinais-Suomen ELY-keskus, Ahvenanmaan maakunnan hallitus ja Rajavartiolaitos. Lisäksi ELY-keskus ja Ahvenanmaan maakunnan hallitus valvoivat saaliiden purkamista ja kalan ensikauppaa sekä kuljetuksia.

Valvonta-asetuksen 93 b artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen edellisen vuoden valvonta- ja tarkastustoiminnasta. Raportoinnin tarkoituksena on seurata valvontajärjestelmän täytäntöönpanoa ja arvioida sen toimivuutta. Komission täytäntöönpano-

asetuksessa (EU) 2025/2196⁶ on vahvistettu vähimmäistiedot, joita jäsenvaltioiden on käytettävä vuosikertomuksessa.

Tässä Suomen ensimmäisessä vuosikertomuksessa on kuvattu ja arvioitu valvonnan toteuttamista täytäntöönpanoasetuksessa säädettyjä vähimmäistietoja laajemmin.

Vuosi 2025 lyhyesti

Valvonta- ja tarkastustoiminnassa painotettiin riskiperusteista lähestymistapaa sekä unionin valvontalainsäädännön täysimääräistä täytäntöönpanoa. Valvonnassa hyödynnettiin laajasti sähköisiä raportointi- ja seurantajärjestelmiä, ja valvontaviranomaisten välistä tietojenvaihtoa kehitettiin edelleen. Toiminnan painopistealueita olivat erityisesti saalisilmoitusten paikkansapitävyys, purkamisten valvonta sekä kiintiöiden seuranta.

Varsinais-Suomen ELY-keskuksen yhteisen kalastuspolitiikan valvontaryhmä saavutti vuonna 2025 sille asetetut määrälliset valvontatavoitteet. Kalansaaliiden purkamistarkastuksia tehtiin 213. Purkamiskertojen tarkastusmäärä oli 6,05 % purkamistapahtumista ja purkamismäärä 7,46 % puretuista saalismääristä.

Suomi oli aktiivinen myös EU:n valvontayhteistyössä. Valvontaryhmä osallistui Itämeren yhteisvalvonta-ohjelman (JDP) tarkastajavaihtoihin kolme kertaa: Euroopan kalastuksenvälvontaviraston (EFCA) ulkovartioalukselle, EFCA:n koordinaatiokeskukseen ja Viroon. EFCA:n johtama JDP:n riskianalyysityöpaja järjestettiin Helsingissä kesäkuussa 2025. Marraskuussa oli Turussa EFCA:n järjestämä Itämeren alueen tarkastajien kaksipäiväinen työpaja.

ELY-keskus järjesti kalastajille informaatiotilaisuuksia valvonta-asetuksen muutoksista kolmella eri paikkakunnalla: lissä ja Taivassalossa suomeksi ja Vaasassa ruotsiksi.

1 Lainsäädäntö

1.2 Euroopan unionin lainsäädäntö

Meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen osana yhteistä kalastuspolitiikkaa kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskeva lainsäädäntö on Suomessa sellaisenaan sovellettavaa oikeutta, ja sen alaan kuuluvista asioista voidaan säätää kansallisesti vain siltä osin kuin Euroopan unionin säädökset sen nimenomaisesti sallivat.

Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan valvontaa koskeva sääntely perustuu useisiin toisiaan täydentäviin säädöksiin, joista keskeisin on neuvoston kalastuksenvälvonta-asetus (EY) N:o 1224/2009. Asetusta täydentävät komission täytäntöönpanosäädökset ja delegoidut asetukset.

Toisen keskeisen sääntelykokonaisuuden muodostavat laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1005/2008 sekä sitä täydentävä komission asetukset (EY) N:o 1010/2009. Nämä säädökset muodostavat unionin LIS-kalastuksen torjuntaa koskevan järjestelmän.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/2842 uudistetaan valvontajärjestelmää erityisesti digitalisaation, yhdenmukaisten käytäntöjen ja tehokkaamman valvonnan edistämiseksi. Asetus julkaistiin 20.12.2023, ja se tuli voimaan 9.1.2024. Sen soveltaminen etenee vaiheittain. Vuoteen

2025 mennessä sovellettaviksi tulleista muutoksista merkittävimpiä ovat olleet merellä tehtyä lajikohtaisen saalisarvion sallittua poikkeamaa koskevat tiukentuneet säännökset. Lisäksi täytäntöönpanoa on edistetty erityisesti komission antamalla täytäntöönpano- ja delegoiduilla säädöksillä sekä kansallisella valmistelulla. Keskeiset uudistukset, kuten laajamittainen sähköinen raportointi ja kattava jäljitettävyyden, tulevat pääosin sovellettaviksi vuosina 2026–2028.

Komissio antoi vuonna 2025 uuden täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2025/2196⁶ ja delegoidun asetuksen (EU) 2025/1766⁷, jotka täydentävät uudistettua valvontajärjestelmää ja joita sovelletaan pääosin 10.1.2026 alkaen. Vuonna 2025 sovellettiin edelleen komission täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 404/2011⁸.

1.2 Kansalliset säädökset

Yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaa unionin lainsäädäntöä täydennetään Suomessa kansallisilla säädöksillä, joilla pannaan täytäntöön unionin oikeutta sekä säädetään kalastuksen valvontaa koskevista viranomaistehtävistä ja toimivaltuuksista. Kansallisten säädösten tulee olla yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisia ja vähintään yhtä tiukkoja kuin Euroopan unionin lainsäädäntö.

Ahvenanmaan maakunnalla on kalastusta koskevissa asioissa itsehallintolain mukainen toimivalta. Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpano ja valvonta toteutetaan Ahvenanmaalla yhteistyössä valtakunnan viranomaisten kanssa siten kuin siitä erikseen säädetään ja sovitaan.

Kansalliset säädökset ja hallinnolliset järjestelyt muodostavat yhdessä Euroopan unionin lainsäädännön kanssa kokonaisuuden, joka mahdollistaa yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon, valvonnan sekä seuraamusten kohdentamisen Suomessa.

Luettelo YKP:n valvontaan liittyvästä kansallisesta lainsäädännöstä on liitteessä I.

2. Toimintaympäristö

Yhteisen kalastuspolitiikan valvonta tapahtui toimintaympäristössä, johon vaikuttivat muun muassa asetetut kiintiöt, kalakantojen tila, luonnon olosuhteet, pyynnin määrä, polttoainekustannukset, kalan kysyntä sekä hylkeiden ja merimetsojen aiheuttama häirintä. Näiden tekijöiden huomioon ottaminen muodosti perustan valvonnan riskiperusteiselle suunnittelulle ja valvontaresurssien tarkoituksenmukaiselle kohdentamiselle.

2.1 Kalastuksen sijoittuminen ja ajoittuminen vuonna 2025

Suomen merialueen kaupallinen kalastus on vahvasti keskittynyt harvoin pelagisiin lajeihin. Vuonna 2025 Suomen kaupalliset kalastajat saivat mereltä saaliiksi yhteensä noin 89 miljoonaa kiloa kalaa, josta 93 prosenttia oli pääasiassa troolilla pyydettyä silakkaa ja kilohailia. Silakka muodosti ylivoimaisesti suurimman osan saaliista, yli 80 prosenttia kokonaismäärästä.

EU:n neuvosto vahvistaa vuosittain kalastusmahdollisuudet tietyille kalakannoille ja merialueille. Vuonna 2025 Suomen kalastusmahdollisuuksia Itämerellä koski neuvoston asetus (EU) 2024/2903, joka kattoi silakan, kilohailin, lohen ja turskan. Suomen lopulliset kiintiömäärät eroavat neuvoston asetuksella myönnettyistä, koska niihin sovelletaan jäsenvaltioiden välisiä kiintiönvaihtoja, vuosien välisiä kiintiöosuuksien siirtoja sekä silakan ja kilohailin välistä ns. 9 prosentin joustomekanismia.

Suomen kalastuskiintiöt vuonna 2025

Kiintiöalue	Alkuperäinen kiintiö (Neuvoston asetus (EU) 2024/2903)	Lopullinen kiintiö	Raportoitu määrä	Käyttöaste
Silakka Itämeren pääallas ja Suomenlahti	18 395 000 kg	18 102 977 kg	18 049 066 kg	99,7 %
Silakka Pohjanlahti	54 476 000 kg	60 082 026 kg	55 849 340 kg	93,0 %
Kilohaili	7 203 000 kg	8 407 000 kg	8 407 000 kg	100,0 %
Turska	8 000 kg	33 000 kg	12 889 kg	39,1 %
Lohi Itämeren pääallas ja Pohjanlahti	8 989 kpl	8 989 kpl	7 857 kpl	87,4 %
Lohi Suomenlahti	9 104 kpl	10 108 kpl	5 088 kpl	50,3 %

Pelaginen kalastus keskittyi Selkämerelle sekä Itämeren pääaltaan pohjoisosiin. Selkämeri oli silakan tärkein pyyntialue, jossa saalista kertyi 54 448 tonnia eli noin 75 prosenttia koko maan silakkasaaliista. Silakkaa pyydettiin lisäksi Saaristomerellä, pohjoisella pääaltaalla, Suomenlahdella ja Perämerellä. Kilohailin pyynti painottui pääaltaan pohjoisosiin sekä Selkämerelle ja Suomenlahdelle. Pelagisen kalastuksen kohteena olivat kiintiöityjen lajien lisäksi muun muassa kuore ja kolmipiikki sekä Perämerellä muikku. Kuoretta pyydettiin pääasiassa Saaristomerellä ja Selkämerellä rysäkalastuksessa sekä troolikalastuksen sivusaaliina.

Kiintiöasetuksen (EU) 2024/2903 piiriin kuuluvien kalalajien saaliit Suomen kaupallisessa kalastuksessa vuonna 2025 (1 000 kg).

Alue (ICES)	Silakka	Kilohaili	Lohi	Turska
Saaristomeri ja pohjoinen pääallas (29)	12 370	3 083	8	13
Selkämeri (30)	54 448	2 605	10	0
Perämeri (31)	1 083	0	29	0
Suomenlahti (32)	3 923	3 070	29	0
Pääallas (25–28)	1 069	655	0	0
Yhteensä	72 893	9 413	76	13

Pelaginen kiintiökalastus oli vuonna 2025 suhteellisen harvojen toimijoiden varassa. Pohjanlahden troolikiintiöitä hyödynsi vuoden aikana 22 toimijaa, pääaltaan ja Suomenlahden troolikiintiöitä 20 toimijaa sekä Itämeren kilohailikiintiötä 17 toimijaa. Aktiivisia troolialuksia oli noin 20. Toiminnan keskittyminen pieneen toimijajoukkoon helpotti valvonnan kohdentamista erityisesti pelagisen kalastuksen, purkamisten ja saalisraportoinnin osalta.

Pelagisen kalastuksen ja lohenkalastuksen pääsesongit ajoittuivat pääosin eri ajankohtiin. Tämä tuki valvontaresurssien suunnitelmallista kohdentamista sekä merellä tapahtuvaan valvontaan että kalatalouden arvoketjun muihin vaiheisiin. Kansallinen valvontastrategia painottaa valvonnan kohdentamista korkean riskin kohteisiin.

Rannikkokalastuksen tärkeimpiä ei-kiintiöityjä lajeja olivat siika, ahven, kuha, lahna, särki ja hauki. Rannikkokalastus painottui Selkämerelle, Saaristomerelle ja Perämerelle, ja eri lajien alueellinen jakautuminen oli selkeästi tunnistettavissa. Lohen pyynti keskittyi Perämerelle ja Suomenlahdelle, taimenen pyynti Merenkurkkuun, Selkämerelle ja Suomenlahdelle, kuhan pyynti Saaristomerelle ja Suomenlahdelle sekä siian pyynti Perämerelle ja Merenkurkkuun. Ahvenen pyynti oli laajaa koko Pohjanlahden alueella, kun taas lahnaa kalastettiin erityisesti Merenkurkussa ja Saaristomerellä.

Myös lohikiintiöiden käyttö kuvasi kalastuksen alueellista ja toimijakohtaista rakennetta. Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohikiintiötä hyödynsi vuonna 2025 yhteensä 119 kaupallista kalastajaa, kun taas Suomenlahden lohikiintiötä hyödynsi 31 kalastajaa. Kiintiöiden hyödyntämisaste jäi kuitenkin alhaiseksi.

Turskakantojen heikon tilan vuoksi turskankalastus oli vuoden 2025 Itämeren kalastusmahdollisuuksia koskevassa sääntelyssä edelleen voimakkaasti rajoitettua. Turskanpyynti rajoittui pääosin Ahvenanmaan vesillä harjoitettuun tutkimuskalastukseen. Toiminta oli luvanvaraista, ja kalastusluvut sisälsivät tiukat ehdot muun muassa saaliiden purkamisen osalta.

2.2. Purkamisten rakenne ja valvonnallinen merkitys vuonna 2025

Kalastustoiminnan ajallinen ja alueellinen vaihtelu näkyi myös satamien ja purkupaikkojen vaihtelevana käyttöasteena, erityisesti troolikalastuksessa. Vuonna 2025 Suomeen purettujen saaliiden kokonaismäärä satamissa oli noin 66 miljoonaa kilogrammaa. Vuodesta 2024 Suomeen purettu saalismäärä kasvoi yli 30 miljoonalla kilogrammalla. Samalla käytössä olleiden satamien määrä väheni, mikä viittaa purkamistoiminnan aiempaa voimakkaampaan keskittymiseen.

Vuonna 2025 Suomessa oli kahdeksan satamaa, joihin purettiin yli miljoona kg saalista. Uusikaupunki on jo pidempään ollut selvästi suurin satama; Tuomaraisten ja Kasnäsin ollessa yleensä seuraavat. Satamien käyttöasteet kuitenkin vaihtelevat joskus paljonkin.

Purkamiset Suomen satamiin, kg

	2023	2024	2025
Suurimmat satamat (8)	59 830 907	49 694 793	62 836 550
Muut satamat ja purkupaikat	6 215 449	5 521 475	3 320 504
Purkamiset yhteensä	66 046 356	55 216 268	66 157 054

Suomalaiset kalastusalukset purkavat saaliitaan myös muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin. Vuonna 2025 Suomen lipun alla purjehtivat alukset purkivat saalista Ruotsiin, Viroon ja Tanskaan. Viidenneksen silakkasaaliista ja yli puolet kilohailisaaliista purettiin ulkomaille.

Pelagisten lajien purkamiset olivat volyymiltaan suuria ja keskittyivät harvoin satamiin, mikä mahdollisti valvonnan tehokkaan kohdentamisen niihin purkupaikkoihin, joissa tarkastusten vaikuttavuus oli suurin. Sen sijaan pienimuotoisen rannikkokalastuksen purkamiset jakautuivat useisiin purkupaikkoihin eri puolilla rannikkoa, mikä lisäsi valvonnan käytännön haastavuutta ja korosti alueellisen kattavuuden merkitystä.

Purkamistoiminnan alueelliseen hajautuneisuuteen liittyy pienten kalastusalusten suuri määrä. Ahvenanmaalla ja Manner-Suomessa oli vuonna 2025 rekisteröitynä yli 3 000 alle 10 metrin pituista alusta sekä 123 alusta pituusluokassa 10–12 metriä. Osa aluksista oli passiivisia, eivätkä ne tehneet

lainkaan saalisilmoituksia. Monella kalastajalla on myös useita aluksia, joita käytetään kalastustoiminnassa vaihdellen. Kokonaisuuteen liittyy lisäksi ilmiö, että kaupallisiksi kalastajiksi rekisteröityy henkilöitä, jotka eivät tosiasiaassa harjoita kaupallista kalastusta. Manner-Suomessa oli vuonna 2025 rekisteröityneenä 1 908 merialueen kaupallista kalastajaa, joista vain 660 kalastajan eli 35 %:n osalta tehtiin saalisilmoituksia.

Vuoden 2025 purkamistoiminnan rakenne osoittaa, että valvonnan keskeisimmät tarkastukselliset painopisteet liittyivät edelleen pelagisten lajien suuriin purkamismääriin ja niiden keskittymiseen harvoihin satamiin. Samalla rannikkokalastuksen hajautuneet purkupaikat sekä kansainväliset purkuketjut edellyttivät joustavaa ja tietoperusteista valvontaa.

3. Valvonnan järjestäminen ja toteutus

3.1 Riskinarviointi

Kalastuksen valvonta Suomessa perustuu riskiperusteiseen lähestymistapaan, jonka tavoitteena on tunnistaa keskeiset kalastustoimintaan liittyvät riskit ja kohdentaa valvontaresurssit niihin toimintoihin, joissa rikkomusten todennäköisyys ja vaikutukset ovat suurimmat. Riskiperusteinen kohdentaminen on yhteisen kalastuspolitiikan kansallisessa valvontastrategiassa keskeinen lähtökohta, ja unionin valvontajärjestelmä kattaa valvonnan koko tuotantoketjussa kalastuksesta purkuun, kuljetukseen ja markkinointiin.

Vuonna 2025 riskiperusteinen valvontamalli ohjasi kalastuksen valvonnan suunnittelua ja toteutusta. Varsinais-Suomen ELY-keskus toteutti kalastusmuotoikohtaista riskinarviointia, joka perustui ajankohtaiseen kalastustoimintaan, saalis- ja purkutietoihin, alusten paikannus- ja seurantatietoihin (VMS ja AIS), aiempiin valvontahavaintoihin sekä korkean riskin kalalajeihin ja kalastusmuotoihin. Ajankohtaista kalastustietoa verrattiin järjestelmällisesti aiempiin tarkastustuloksiin poikkeamien ja epä johdonmukaisuuksien tunnistamiseksi. Uudistetussa unionin valvontajärjestelmässä korostuvat digitaalinen raportointi, tietojen validointi ja riskiperusteinen valvonta, mikä tukee tätä lähestymistapaa.

Riskinarvioinnin perusteella tunnistettiin korkean riskitason laivastosegmentit, joihin kohdistettiin tehostettua valvontaa. Valvontatoimenpiteitä suunnattiin erityisesti merivalvontaan, satamatarkastuksiin sekä asiakirja- ja tietojärjestelmävalvontaan. Riskienhallintaa tuettiin viikoittaisilla *roll call* -kokouksilla, joihin osallistuivat Varsinais-Suomen ELY-keskus, Rajavartiolaitos ja Ahvenanmaan maakunnan hallitus. Kokouksissa muodostettiin ajantasainen tilannekuva aktiivisista aluksista ja kalastussektoreista sekä määriteltiin viikon tarkastuskohteet.

Vuosittaisessa suunnittelussa huomioitiin lisäksi Euroopan kalastuksenvalvontaviraston Itämeren alueellinen riskinarvio, ja ELY-keskus osallistui EFCA:n vuosittaiseen riskienhallinnan arviointi- ja kehittämistyöhön yhdessä muiden Itämeren rannikkojäsenvaltioiden kanssa. EFCA tukee jäsenvaltioiden valvontaa yhteensovittamalla valvontaa ja kehittämällä riskiperusteista lähestymistapaa alueellisissa valvontaohjelmissa.

Riskiperusteinen lähestymistapa paransi valvonnan suunnitelmallisuutta ja mahdollisti resurssien kohdentamisen niihin toimijoihin, aluksiin ja kalastusmuotoihin, joissa valvonnan vaikuttavuus oli suurin.

3.2 Valvontaviranomaiset ja vastuunjako

Yhteisen kalastuspolitiikan valvonta Suomessa perustuu viranomaisten väliseen selkeään vastuunjakoon, jossa tehtävät jakautuvat strategiselle, alueelliselle ja operatiiviselle tasolle. Valvonnan tavoitteena on varmistaa kalastustoiminnan lainmukaisuus sekä kalavarojen kestävä käyttö yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti.

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvonnan yleisestä ohjauksesta, valvonnan yhteensovittamisesta ja kehittämisestä. Ministeriö koordinoi myös kalastustoimintaa koskevien tietojen keräämistä, käsittelyä, varmentamista ja raportointia Euroopan komissiolle, Euroopan kalastuksenvilvontavirastolle ja muille jäsenvaltioille.

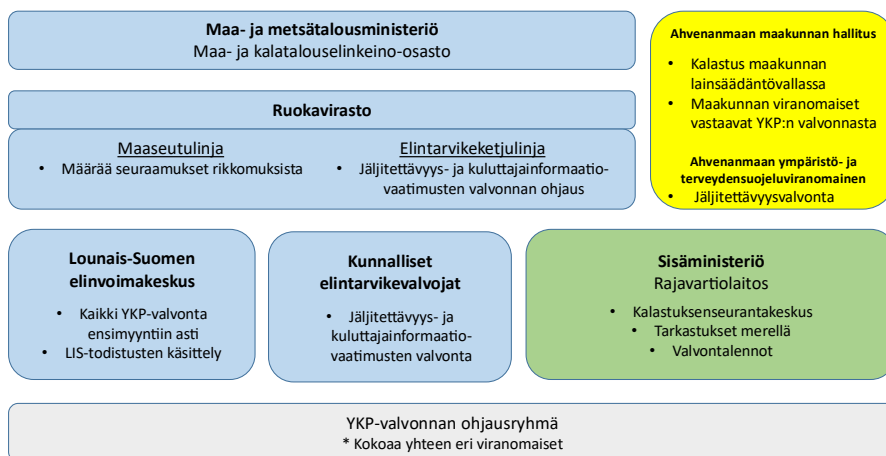
Rajavartiolaitos vastaa Länsi-Suomen merivartioston johtokeskuksen yhteyteen sijoitetun Kalastuksenseurantakeskuksen toiminnasta. Rajavartiolaitos pitää yllä jatkuvaa operatiivista tilannekuvaa merialueesta, mukaan lukien kalastusalusten liikkeitä ja toimintaa. Rajavartiolaitos tuottaa valvonnan tueksi tietoa alusten käyttäytymiseen ja tietojärjestelmien toimintaan liittyvistä poikkeamista. Kertomusvuoden aikana VMS-tietojen näkymiseen liittyneet tekniset ongelmat ovat kuitenkin vaikeuttaneet valvontaa.

Rajavartiolaitos osallistui myös lohenkalastuksen valvontaan tarkastamalla pyydyksiä merialueilla sekä havaitsemalla niitä ilma-alusvalvonnassa lentokoneilla ja helikoptereilla. Valvonnassa hyödynnettiin myös maalla sijaitsevaa valvontainfrastruktuuria, kuten tutka- ja kamerajärjestelmiä. Rajavartiolaitos osallistui tarvittaessa myös EU:n yhteisiin valvontatoimiin, kuten MMO-operaatioon (Multipurpose Maritime Operation) sekä Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) RPAS-operaatioon Itämerellä.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus vastasi Manner-Suomen satamissa saaliiden purkujen ja ensimyyntien tarkastuksista sekä laajasti kalastukseen liittyvästä hallinnollisesta valvonnasta. Se osallistui lisäksi Euroopan unionin yhteisiin valvontakampanjoihin ja Euroopan kalastuksenvilvontaviraston koordinoimaan Joint Deployment Plan (JDP) -toimintaan.

Operatiivinen valvonta ja hallinnollinen seuranta täydensivät toisiaan niin, että kalastusta koskevien sääntöjen noudattamista voitiin valvoa tehokkaasti koko kalatalouden arvoketjussa. Viranomaisten välinen yhteistyö ja tiedonvaihto olivat keskeisiä valvonnan vaikuttavuuden varmistamisessa.

YKP-valvonnan organisaatiot ja niiden tehtävät Suomessa.

3.3 Resurssit

Yhteisen kalastuspolitiikan mukainen kalastuksen valvonta perustuu henkilöstö-, kalusto- ja tietojärjestelmäresurssien tarkoituksenmukaiseen ja riskiperusteiseen kohdentamiseen. Resurssien suunnittelussa ja käytössä otetaan huomioon kalastuksen alueellinen ja ajallinen jakautuminen, eri pyyntimuotojen erityispiirteet sekä valvonnan painopisteet.

Valvonnan keskeiset toimijat, erityisesti Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja Rajavartiolaitos, kohdensivat resurssinsa itsenäisesti toimivaltansa ja tehtäväkenttensä mukaisesti. Resurssien yhteensovittamista tuettiin viranomaisten yhteistyöllä, ja niiden yhteistyöryhmä kokoontui kolmesti ennen kunkin kalastuskauden alkua. Kokouksissa arvioitiin tulevan kauden valvontatarpeita, sovittiin yhteen käytettävissä olevia resursseja ja tarkennettiin valvonnan painopisteitä.

Resurssien kohdentamisessa korostuu joustavuus, jotta valvontaa voidaan suunnata kulloinkin aktiivisimpiin kalastuksen muotoihin, alueisiin ja ajankohtiin. Tämä tukee valvonnan vaikuttavuutta erityisesti niissä kohteissa, joissa valvonnan merkitys arvioidaan suurimmaksi.

3.3.1 Kalusto

Valvontaan käytettävissä olevien resurssien niukkuuden ja toiminnan kustannustehokkuuden näkökulmasta Varsinais-Suomen ELY-keskus on vähentänyt omaa merellistä kalustoaan. Merellä tehtävä kalastuksenvalvonta perustuu nykyisin pitkälti Rajavartiolaitoksen ja ELY-keskuksen sekä Ahvenanmaan maakunnan hallituksen saumattomaan yhteistoimintaan.

Viranomaisten kalustotyytit ja käyttöasteet

Kalustotyyppi	VARELY		RVL		LAPELY		ÅLR	
	lkm	Käyttö	lkm*	Käyttö	lkm	Käyttö	lkm	Käyttö
Auto	5	> 50 %	0		1	< 50 %	1	< 50 %
Vartioalus			10	< 50 %				
Partiovene	3	> 50 %	19	< 50 %	4**	> 50 %	1	< 50 %
Lentokone			1	< 50 %				
Helikopteri			2	< 50 %				
Lennot	1	> 50 %	19	< 50 %				

Käyttö: Kaluston käyttöaste kalastuksenvalvontaan 100 % / > 50 % / < 50 %.

*Rajavartiolaitoksen luvut eivät kuvaa aktiivisesti YKP-valvontaan käytettävää kalustoa, vaan tilanteen mukaan käytettävissä olevaa kalustoa.

**LAPELY: Lapin ELY-keskuksen alukset ja kajakit ovat VARELY:n käytettävissä Tornionjokisuulla erityisesti lohivalvonnan yhteydessä

3.3.2 Henkilöstö

Viranomaisten henkilöstömäärät (lkm) ja henkilötyövuodet tehtävätyypeittäin.

Arvioitu työpanos	MMM		VARELY		RVL		ÅLR	
Tehtävätyyppi	lkm	htv	lkm	htv	lkm	htv	lkm	htv
Kenttävalvonta	-	-	11	4	60		2	0,2
Toimistovalvonta, ml. KSK	-	-	10	5		1	1	0,8
Johto, tuki ja kehittäminen	4	3	7	1,5			2	0,4
Seuraamusmenettely	-	-	1	0,1			1	0,1
Yhteensä	4	3	17	11			3	1,5

HUOM: Organisaatioiden lkm-lukuja ei voi laskea suoraan yhteen, koska sama henkilö voi osallistua useampaan tehtävätyyppiin. Siksi Yhteensä ≠ Summa(lkm).

3.3.3 Koulutus

Valvontatyötä tekevä henkilöstö osallistui Euroopan kalastusvalvontaviraston järjestämiin lähi- ja etäkoulutuksiin.

Kansallista koulutusta järjestettiin erityisesti yhteisen kalastuspolitiikan valvonta-asetuksen revision toimeenpanoon liittyen. Koulutuksen tavoitteena oli varmistaa, että valvontaviranomaisilla on ajantasainen osaaminen muuttuvan sääntelyn, menettelyjen ja valvontakäytäntöjen soveltamiseen.

3.4 Hallinnollinen valvonta, ilmoitukset ja rekisterihallinto

Yhteisen kalastuspolitiikan valvonta perustuu merkittävältä osin toimijoiden tekemiin ilmoituksiin ja viranomaisten ylläpitämiin rekistereihin. Kalastuspäiväkirjat, rannikkokalastusilmoitukset, purkamisilmoitukset ja myynti-ilmoitukset muodostavat keskeisen tietoperustan hallinnolliselle valvonnalle, kiintiöseurannalle ja riskiperusteiselle tarkastustoiminnalle. Ilmoitusmäärät kuvaavat osaltaan valvonnan hallinnollista volyymia ja sitä tietoa, josta tarkastuksia kohdennetaan.

Saapuneet ilmoitukset	2023	2024	2025
Kalastuspäiväkirjat, sähköiset	1 497	1 270	1 520
Kalastuspäiväkirjat, paperiset	822	817	1 026
Kalastuspäiväkirjat, yhteensä	2 319	2 087	2 546
Purkamisilmoitukset, sähköiset	1 149	1 016	1 138
Purkamisilmoitukset, paperiset	698	710	907
Purkamisilmoitukset, yhteensä	1 847	1 726	2 045
Rannikkokalastuksen saalisilmoitukset, sähköiset	4 255	3 945	4 197
Rannikkokalastuksen saalisilmoitukset, paperiset	2 683	2 421	2 415
Rannikkokalastuksen saalisilmoitukset, yhteensä	6 938	6 366	6 612
Myynti-ilmoitukset ja haltuunottoilmoitukset, sähköiset	13 573	15 385	15 121
Myynti-ilmoitukset ja haltuunottoilmoitukset, paperiset	939	858	813
Myynti-ilmoitukset ja haltuunottoilmoitukset, yhteensä	14 512	16 243	15 934

Valvonnan toteuttaminen edellyttää ajantasaisia rekistereitä kalastusaluksista, kaupallisista kalastajista ja ensiostajista. Rekisterihallinnon suoritteet muodostavat keskeisen osan valvonnan hallinnollista perustaa, koska ne mahdollistavat toimijoiden tunnistamisen, valvonnan kohdentamisen sekä sääntelyn soveltamisen käytännössä.

Rekisteröintisuoritteet	2023	2024	2025
Merialueen kalastusalukset (rekisteröinnit, poistot ja korjaukset)	309	292	345
Sisävesialukset (Manner-Suomi)	74	76	83
Kaupalliset kalastajat (Manner-Suomi)	579	1 285	1 268
Ensiosijat	22	28	20

Laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjunta perustuu neuvoston asetukseen (EY) N:o 1005/2008, jolla on luotu saalistodistusjärjestelmä kolmansista maista tuotaville ja tietyissä tilanteissa kolmansiin maihin vietäville kalastustuotteille. Asianmukaisesti varmennetulla saalistodistuksella osoitetaan, että kala on pyydetty voimassa olevien kalastussääntöjen mukaisesti.

Tuonnissa saalistodistus liitetään tulliselvitysasiakirjoihin, ja jalostettujen tuotteiden yhteydessä voidaan edellyttää myös kolmannen maan viranomaisen vahvistamaa jalostustodistusta. Viennissä saalistodistus varmennetaan silloin, kun kolmas maa sitä edellyttää tai kun tuotteen on tarkoitus palata myöhemmin unionin markkinoille. Suomessa oli vielä vuonna 2025 käytössä kansallinen sähköinen LIS-asiointijärjestelmä asiakirjojen toimittamista ja käsittelyä varten. Vuodesta 2026 lähtien asiakirjat on toimitettava ja käsiteltävä sähköisesti komission kehittämässä CATCH-järjestelmässä.

Käsitellyt asiakirjat, kpl	2023	2024	2025
Saalistodistukset tuontia varten	1 381	1 684	2 026
Saalistodistukset vientiä varten	2	14	38
Jalostusilmoitukset tuontia varten	272	321	408

4. Suoritettu valvonta ja tarkastukset

Yhteisen kalastuspolitiikan mukainen valvonta kohdistui vuonna 2025 koko kalatalouden arvoketjuun. Valvonta ja tarkastukset ulottuivat merellä tapahtuvaan kalastukseen, saaliiden purkamiseen satamissa, kuljetuksiin, markkinavalvontaan sekä pyydysten ja virkistyskalastuksen valvontaan. Tarkastusten tavoitteena oli varmistaa kalastustoiminnan, saaliiden ilmoittamisen, purkamisen, kuljetuksen ja markkinoille saattamisen lainmukaisuus sekä tukea kalavarojen kestäväää käyttöä.

Tarkastukset kohdennettiin riskiperusteisesti niihin kalastusmuotoihin, toimijoihin, aluksiin, purkupaikkoihin ja ajankohtiin, joissa valvonnallinen merkitys arvioitiin suurimmaksi. Fyysisiä tarkastuksia täydennettiin hallinnollisella seurannalla, tietojärjestelmien hyödyntämisellä sekä operatiivisella tilannekuvalla. Lisäksi valvonnassa hyödynnettiin alushavaintoja, jotka tukivat tarkastusten kohdentamista ja valvonnan kokonaiskuvan muodostamista.

Vuonna 2025 suoritettavat valvonnat, tarkastukset ja havainnot valvontamuodoittain.

	Lukumäärä
Merellä suoritettavat valvonnat ja tarkastukset	14
Satamissa/purkamisen yhteydessä suoritettavat valvonnat ja tarkastukset	213
Markkinoita koskevat valvonnat ja tarkastukset	27
Kuljetusajoneuvoja koskevat valvonnat ja tarkastukset	12
Merellä suoritettujen pyydyksiä koskevat valvonnat ja tarkastukset	107
Merellä suoritettujen virkistyskalastusta koskevat valvonnat ja tarkastukset	2

Merellä suoritettavat valvonnat ja tarkastukset kohdistuivat pyydyksiin sekä kalastusaluksiin niiden harjoittaessa kalastusta tai siihen liittyvää toimintaa. Tarkastuksissa valvottiin muun muassa kalastustoiminnan lainmukaisuutta, saaliin käsittelyä, ilmoitusvelvoitteiden noudattamista sekä aluksella mukana olevien asiakirjojen ja tietojen asianmukaisuutta. Merivalvonta kohdennettiin riskiperusteisesti erityisesti niihin aluksiin ja kalastusmuotoihin, joissa valvonnan tarve arvioitiin suurimmaksi.

Merellä tapahtuva valvonta muodosti keskeisen osan valvontakokonaisuutta erityisesti silloin, kun tarkastuksen kohteena oli aktiivinen kalastustoiminta tai sellaiset tilanteet, joissa sääntöjen noudattamista ei voitu arvioida pelkästään satama- tai asiakirjatarkastusten perusteella.

Merellä suoritettavat pyydyksiä koskevat valvonnat ja tarkastukset kohdistuivat käytössä oleviin pyydyksiin ja niiden merkintöihin sekä pyydysten käyttöä koskevien sääntöjen noudattamiseen. Tarkastuksissa valvottiin erityisesti sitä, että pyydykset oli merkitty asianmukaisesti ja että niiden käyttö täytti sovellettavat vaatimukset.

Kertomusvuonna ELY-keskus teki yhteistyössä Rajavartiolaitoksen kanssa pyydystarkastuksia merellä noin 20 rysään. Tarkastuksissa havaitut puutteet liittyivät merkintöihin. Samalla havaittiin, että kaikkien pyydysten käyttöä koskevien vaatimusten todentaminen ei ole mahdollista tavanomaisin tarkastusmenetelmin. Esimerkiksi push up -rysiin suljettuna olemista ei voitu luotettavasti todeta ilman erityisiä teknisiä apuvälineitä.

Satamissa ja purkamisen yhteydessä suoritetuissa tarkastuksissa kiinnitettiin huomiota erityisesti saaliiden lajikoostumukseen, lajisuhteiden oikeellisuuteen, saalismäärien arviointiin sekä purku- ja ilmoitustietojen vastaavuuteen. Tarkastusten tavoitteena oli varmistaa, että saaliit ilmoitetaan oikein ja että kiintiöiden seuranta perustuu luotettavaan ja ajantasaiseen tietoon.

Purkamisten tarkastukset olivat erityisen tärkeitä pelagisten lajien osalta, koska saalismäärät olivat suuria ja purkutoiminta keskittyi suhteellisen harvoihin satamiin. Erityisen huomion kohteena oli punnituskirjauksia koskevien säännösten asianmukainen noudattaminen, ja toimijoiden työn tukeminen uusilla työkaluilla. Rannikkokalastuksen purkamiset olivat hajautuneempia, mikä lisäsi valvonnan käytännön haastavuutta ja korosti tarkoituksenmukaisen kohdentamisen merkitystä.

Alustarkastukset eräissä Suomen satamissa.

Satama	2023	2024	2025
Kaskinen	1	2	6
Kasnäs	19	12	8
Reposaari	8	9	6
Tuomarainen	14	18	24
Uusikaupunki	18	25	16
Kello (Kiviniemi)	37	50	37

Markkinoita koskevissa valvonnoissa ja tarkastuksissa valvottiin kalastustuotteiden ensimyyntiä, markkinoille saattamista ja niihin liittyviä asiakirjoja sekä tietojen yhdenmukaisuutta muun valvontaineiston kanssa. Tarkastusten kohteena olivat erityisesti tuotteen alkuperää, saaliin ilmoittamista, lajia, määrää ja jäljitettävyyttä koskevat tiedot.

Markkinavalvonnan tavoitteena oli varmistaa, että markkinoille saatetut kalastustuotteet täyttivät niitä koskevat säädösvaatimukset ja että tiedot olivat yhdenmukaisia purku-, kuljetus- ja ensimyyntivaiheissa ilmoitettujen tietojen kanssa.

Kuljetusajoneuvoja koskevissa valvonnoissa ja tarkastuksissa tarkastettiin kalastustuotteiden kuljetuksiin liittyviä asiakirjoja, kuljetettujen erien jäljitettävyyttä sekä kuljetustietojen vastaavuutta muihin valvontajärjestelmien tietoihin. Tarkastuksilla varmistettiin, että kuljetukset olivat säädösten mukaisia ja että kuljetettavat erät voitiin yhdistää asianmukaisesti ilmoitettuihin purku- ja ensimyyntitietoihin.

Kuljetusten valvonta täydensi satamissa ja markkinoilla tehtyä valvontaa ja tuki koko toimitusketjun läpinäkyvyyttä.

Merellä suoritettua vapaa-ajankalastusta koskevat valvonnat ja tarkastukset kohdistuvat pääasiassa kansallisen lainsäädännön noudattamisen valvontaan. Rajavartiolaitos kirjasi vuonna 2025 kaikkiaan 1 261 vapaa-ajankalastuksen tarkastusta. YKP-valvonnassa tarkastusten tarkoituksena on varmistaa sovellettavien rajoitusten, kieltojen ja muiden velvoitteiden noudattaminen niiltä osin kuin virkistyskalastus kuuluu unionin valvontajärjestelmän piiriin.

5. Rikkomukset ja vakavat rikkomukset

Rikkomuksen tyyppi	Oikeusperusta	Henkilö	Jatkotoimet	Pisteet	Tila	Lukumäärä
Vakava rikkomus	Asetus 1224/2009, 90 artiklan 3 kohdan c alakohta	Luonnollinen henkilö			Vireillä	19
Vakava rikkomus	Asetus 1005/2008, 3 artiklan 1 kohdan a alakohta	Luonnollinen henkilö			Vireillä	1
Rikkomus	Asetus 2016/1139, 13 artiklan 1 kohta	Luonnollinen henkilö			Vireillä	5
Rikkomus	Asetus 1224/2009, 14 artikla	Luonnollinen henkilö			Vireillä	2
Rikkomus	Asetus 404/2011, 13 artikla	Luonnollinen henkilö			Vireillä	1
Rikkomus	Asetus 1224/2009, 63 artikla	Oikeushenkilö			Vireillä	15
Rikkomus	Asetus 1224/2009, 24 artikla	Luonnollinen henkilö			Vireillä	63
Rikkomus	Asetus 1224/2009, 15 artikla	Luonnollinen henkilö			Vireillä	1
Rikkomus	Asetus 1224/2009, 23 artikla	Luonnollinen henkilö			Vireillä	2
Rikkomus	Laki 1188/2014, 20 a §	Luonnollinen henkilö			Vireillä	2
Rikkomus	Laki 1188/2014, 21 §	Luonnollinen henkilö			Vireillä	13
Rikkomus	Laki 1188/2014, 22 §	Luonnollinen henkilö			Vireillä	46
Rikkomus	Laki 1188/2014, 23 §	Luonnollinen henkilö			Vireillä	3
Rikkomus	Laki 1188/2014, 24 §	Luonnollinen henkilö			Vireillä	1

Suomen kansallista lainsäädäntöä

Yhteisen kalastuspolitiikan kansallinen täytäntöönpano ja valvonta

Laki Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan kansallisesta täytäntöönpanosta (1048/2016)

Laki yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta (1188/2014)

Valtioneuvoston asetus Maaseutuvirastolle annettavista epäiltyjä rikkomuksia ja epäiltyjä vakavia rikkomuksia koskevista ilmoituksista (1442/2014)

Kiintiöjärjestelmä, pyyntirajoitukset ja purkamissatamat

Valtioneuvoston asetus kaupallisen kalastuksen kiintiöjärjestelmästä (1050/2016)

Valtioneuvoston asetus lohenkalastuksen rajoituksista (236/2017)

Valtioneuvoston asetus silakan ja kilohailin troolikalastuksen rajoittamisesta yhden kalastusmatkan aikana yhteen silakan kiintiöalueeseen (368/2020)

Valtioneuvoston asetus eräistä kalansaaliiden sallituista purkamissatamista (719/2019), muutettu asetuksilla 752/2020 ja 460/2021

Valtioneuvoston asetus Tornionjoen kalastusalueella sovellettavista kansallisista kalastusmääräyksistä (436/2011), muutettu muun muassa asetuksilla 237/2017 ja 237/2025

Alusrekisteriä koskeva sääntely

Laki merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä (690/2010)

Valtioneuvoston asetus alusryhmäkohtaisten rekisteritilojen enimmäiskoosta (296/2014)

Kalastuksen yleinen kansallinen sääntely

Kalastuslaki (379/2015)

Valtioneuvoston asetus kalastuksesta (1360/2015)

Laki Suomen talousvyöhykkeestä (1058/2004)

Laki oikeudesta yleisiin vesialueisiin (204/1966)

Viranomaisrakennetta ja Ahvenanmaata koskeva sääntely

Valtioneuvoston asetus elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämisen ja hallintokeskuksesta (1373/2018)

Tasavallan presidentin asetus Rajavartiolaitoksen tehtävistä Ahvenanmaalla (255/2024)

Tasavallan presidentin asetus eräiden Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuviin rikkomuksiin liittyvien tehtävien hoidosta Ahvenanmaalla (308/2017)

Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntöä

Landskapslag (2015:49) om verställighet av den gemensamma fiskeripolitiken inom den Europeiska unionen

Landskapslag (2015:48) om tillämpning i landskapet Åland av bestämmelser i rikslagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

Landskapsförordning (2017:69) om tillämpning på Åland av statsrådets förordning om den anmälan om misstänkta överträdelser och misstänkta allvarliga överträdelser som ska ges till Landsbygdsverket

Landskapsförordning (2023:4) om laxfångst i förtjänstsyfte

Landskapsförordning (2015:50) om register för fiskerinäringen

Ålands landskapsregerings beslut om tillåtna landningsplatser för fiskfångster (ÅLR 2024/5012)

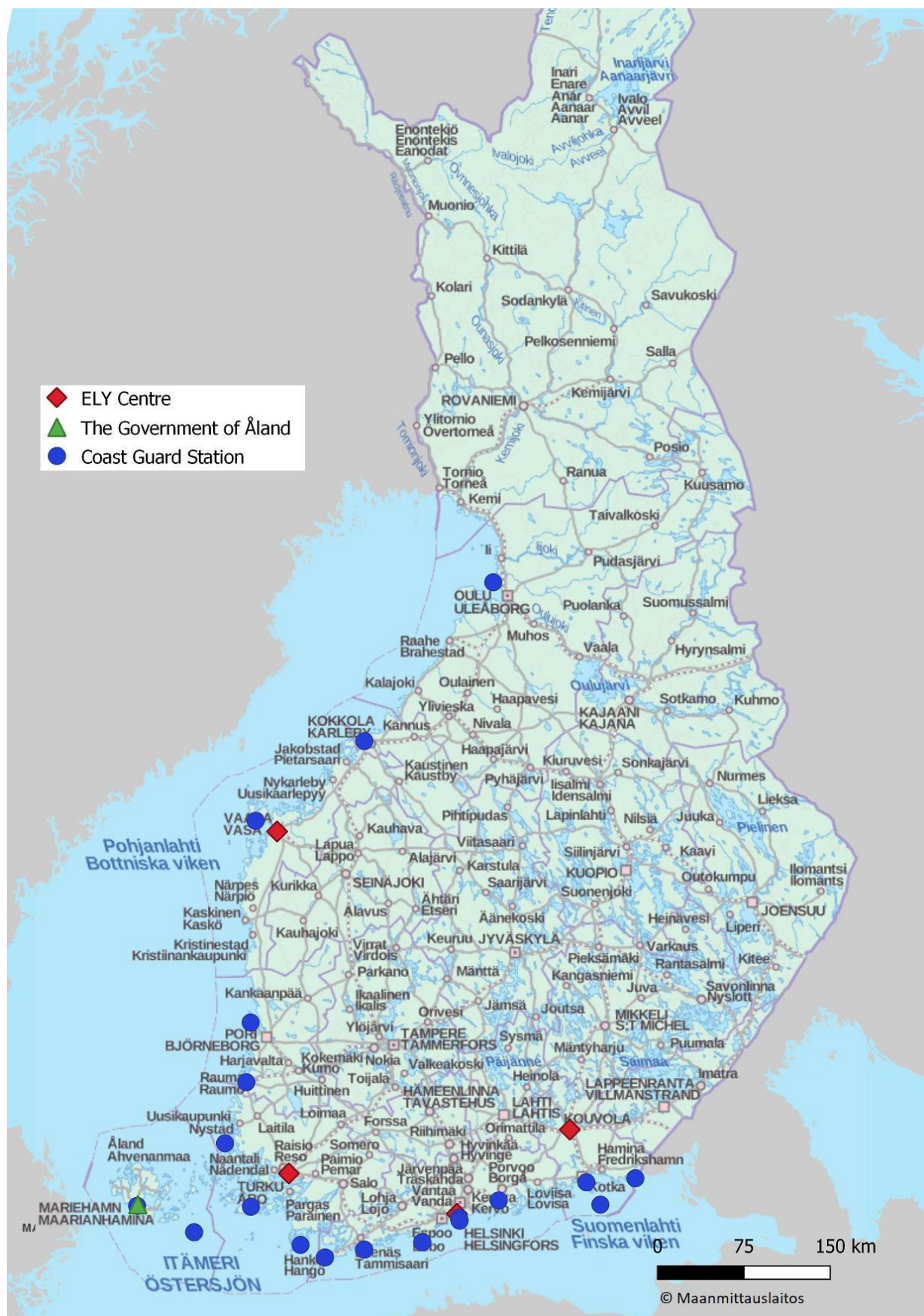
Allmän åländsk lagstiftning

Landskapslag (1956:39) om fiske i landskapet Åland

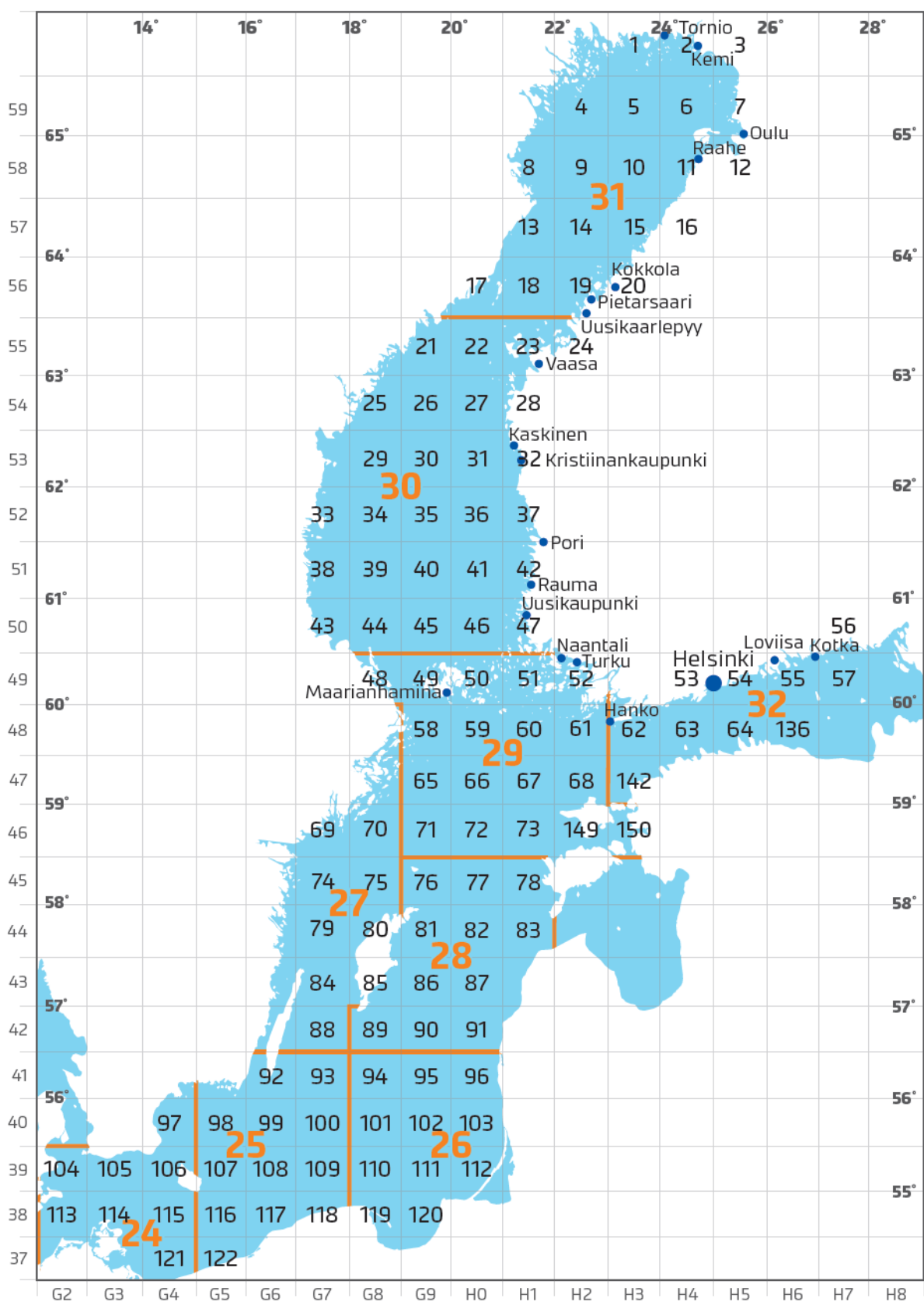
Landskapsförordning (1957:35) angående verkställighet av landskapslagen om fiske

Landskapsförordning (1995:44) om yrkesfiske

Merialueen kalastuksenvilvontaviranomaisten sijoittuminen

ICES:n osa-alueet ja tilastoruudut Itämerellä

Kuva: Luonnonvarakeskus

Viitteet

¹ [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus \(EU\) N:o 1380/2013 yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten \(EY\) N:o 1954/2003 ja \(EY\) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten \(EY\) N:o 2371/2002 ja \(EY\) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta](#)

² [Neuvoston asetus \(EY\) N:o 1224/2009 unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten \(EY\) N:o 847/96, \(EY\) N:o 2371/2002, \(EY\) N:o 811/2004, \(EY\) N:o 768/2005, \(EY\) N:o 2115/2005, \(EY\) N:o 2166/2005, \(EY\) N:o 388/2006, \(EY\) N:o 509/2007, \(EY\) N:o 676/2007, \(EY\) N:o 1098/2007, \(EY\) N:o 1300/2008 ja \(EY\) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten \(EY\) N:o 2847/93, \(EY\) N:o 1627/94 ja \(EY\) N:o 1966/2006 kumoamisesta](#)

³ [Komission täytäntöönpanopäätös \(EU\) 2018/1986 tiettyihin kalastuksiin sovellettavista yksittäisistä valvonta- ja seurantaohjelmista sekä täytäntöönpanopäätösten 2012/807/EU, 2013/328/EU, 2013/305/EU ja 2014/156/EU kumoamisesta](#)

⁴ [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus \(EU\) 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen \(EY\) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen \(EY\) N:o 1098/2007 kumoamisesta](#)

⁵ [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus \(EU\) 2023/2842 neuvoston asetuksen \(EY\) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten \(EY\) N:o 1967/2006 ja \(EY\) N:o 1005/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten \(EU\) 2016/1139, \(EU\) 2017/2403 ja \(EU\) 2019/473 muuttamisesta kalastuksenvalvonnan osalta](#)

⁶ [Komission täytäntöönpanoasetus \(EU\) 2025/2196 neuvoston asetuksen \(EY\) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse vesialueille pääsystä ja vesiluonnonvarojen käytöstä, kalastuksen valvonnasta, tarkkailusta, tarkastuksista sekä täytäntöönpanon valvonnasta, kiintiöiden ja pyyntiponnistusten vähennyksistä ja tiedoista sekä komission täytäntöönpanoasetuksen \(EU\) N:o 404/2011 kumoamisesta](#)

⁷ [Komission delegoitu asetus \(EU\) 2025/1766 neuvoston asetuksen \(EY\) N:o 1224/2009 täydentämisestä vahvistamalla kalastuksen valvontaa sekä kalastustoiminnan tarkkailua, tarkastuksia, täytäntöönpanon valvontaa ja noudattamista koskevat säännöt](#)

⁸ [Komission täytäntöönpanoasetus \(EU\) N:o 404/2011 yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen \(EY\) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä](#)